

www.praphansarn.com

ดึกดื่นคืนนี้ อ้วนยังไม่ยอมนอน คงนั่งอ่านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนจากหนังสือกองโต เพื่อเตรียมตัวแข่งขันการตอบปัญหาชิงตำแหน่ง ‘สุดยอดหนูน้อยอาเซียน’ ในงาน ‘เปิดโลกอาเซียน’ ที่กำลังจะมีขึ้นในอีก 2 สัปดาห์ เพราะอ้วนจับฉลากได้เป็นตัวแทนตอบปัญหา ขณะที่เพื่อนๆ ในกลุ่มจะต้องจัดการแสดงบนเวที งานนี้ถึงแม้อ้วนจะรู้สึกโดดเดี่ยว แต่อ้วนก็พยายามที่จะเอาจริงเอาจัง...

It's late at night, and Uan hasn't slept yet. He is busy reading a huge pile of books to prepare for a competition for the ASEAN Junior Champion, which will be held at the Open Your World to ASEAN Fair in two weeks' time. Uan is one of the contestants from the result of drawing lots, but his friends in the group are responsible for organizing the stage for the show.

Even though Uan feels lonely at times, he is determined to do his best.

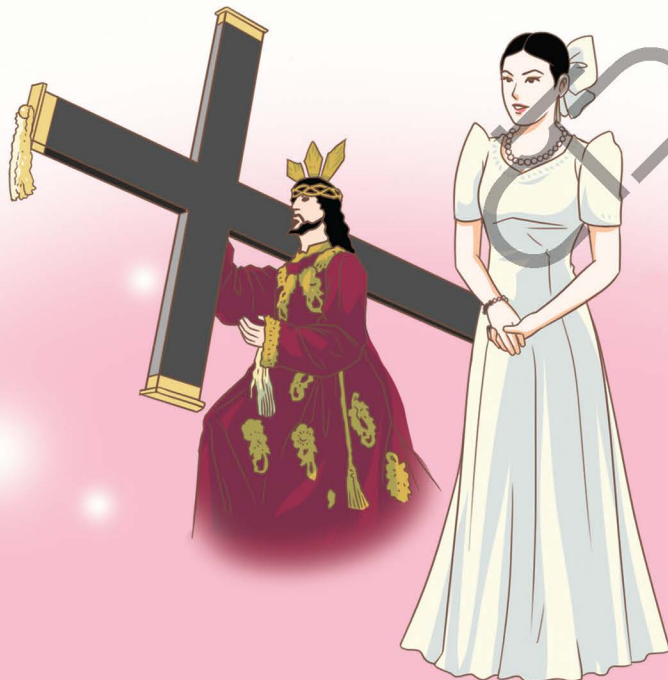

“ประเทศฟิลิปปินส์ มีประชากรประมาณ 103 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นชนพื้นเมืองเชื้อสายมลายู รองลงมาก็จะเป็นจีน สเปน อเมริกัน และชาวเขา นับถือศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ใช้ภาษาฟิลิปปิโน และภาษาอังกฤษเป็นหลัก

“The Philippines has a population of about 103 million. The majority of the population is Malay, though some are Chinese, Spanish, American and from the hill tribes. The primary religions are Christianity and Islam, while the main languages used to communicate are Filipino and English.

ส่วนวัฒนธรรมเป็นแบบผสมผสานระหว่างตะวันตกกับตะวันออก โดยได้รับอิทธิพลจากสเปน จีน และอเมริกา มีเทศกาลความเชื่อทางศาสนาที่สำคัญ ได้แก่ ‘เทศกาลฉลองพระเยซูดำ’ ‘เทศกาลซินูล็อก’ และ ‘เทศกาลดินาญัง’

ชุดประจำชาติ เสื้อตัดจากผ้าใยสับปะรด สำหรับผู้หญิงจะนุ่งกระโปรงยาว และสวมเสื้อแขนสั้น จับจีบยกตั้งขึ้นเหนือไหล่ เรียกว่า ‘บาลินตาวัค’ ส่วนผู้ชาย...”

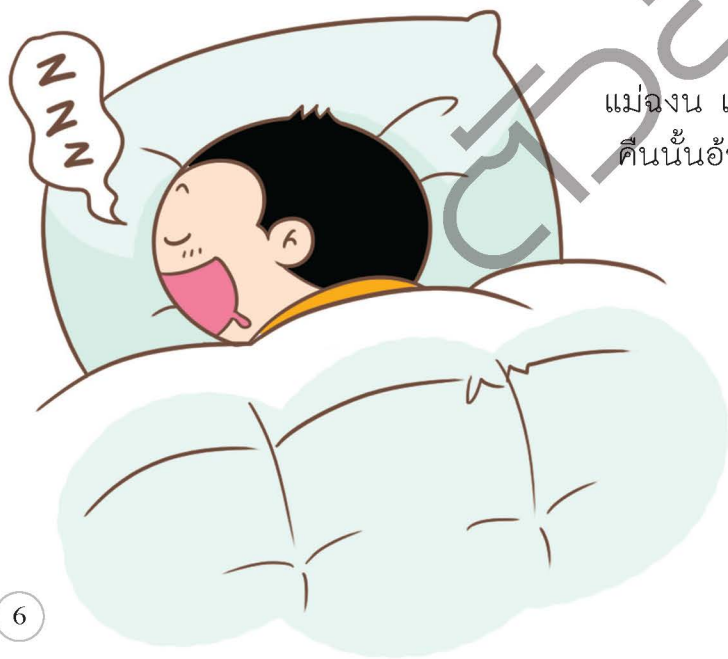
“Filipino culture is a blend between the western and eastern hemispheres, influenced largely by Spain, China and the United States. The important Christian festivals are the Black Nazarene Procession, *Sinulog* and *Dinagyang*.

The national costume includes cloth made from pineapple fibres. The women wear a long skirt and shirt with short, pleated sleeves lifted above the shoulder called a *balintawak*, while the men...”

ท่องยังไม่ทันจบ แม่ก็เปิดประตู มองเข้ามาแล้วพูดว่า
“อ้วน นอนได้แล้วจะ มัวทำอะไรอยู่นะ”
อ้วนรีบกระโดดขึ้นเตียง แต่ปากก็ยังพูดต่อว่า
“ผู้ชายฟิลิปปินส์จะนุ่งกางเกงขายาว และสวมเสื้อที่เรียกว่า
‘บารองตากาล็อก’ ราตรีสวัสดิ์นะคะแม่”

He hasn't finished his sentence when his mother
opens the door. She peers into the room. “Uan, it's time
to go to bed. What are you doing?”

Uan hastily jumps into bed. “Filipino men wear
trousers and a shirt called a *barong tagalog*. Good night,
mum.”

แม่จ้อง แต่ก็ยิ้ม แล้วพูดว่า “หลับฝันดีนะลูก”
คืนนั้นอ้วนหลับฝันดีถึงประเทศกลุ่มอาเซียน
ตลอดทั้งคืน

His mother is suspicious but smiles.

“Good night, son.”

That night, Uan dreams of the ASEAN
member countries.

วันรุ่งขึ้นเมื่ออ้วนไปถึงห้องเรียน เพื่อนๆ นั่งคุยเล่นกันที่ระเบียงหน้าห้องเรียนเหมือนทุกๆ วัน
“ไหน อ้วน เรามาติวเข้มทบทวนความรู้กันดีกว่า” รวงข้าวโพล่หัวออกมาจากเป้ของนิดน้อย
“ดีเลย จันทะเทศมาเลเซียใช้ภาษาอะไรบ้าง” เก่งรีบชิงถามก่อน
“เอ่อ...ภาษา...เอ่อ...ฉันจำไม่ได้ละ ” อ้วนพูดเสียงเครือ
“อ้าว ไหนคุยว่าอ่านแบบหามรุ่งหามค่ำ คำถามง่ายๆ ก็ตอบไม่ได้ซะแล้ว” โจ้ต่อว่า
“ตอนที่อ่านจบใหม่ๆ ฉันก็ยังจำได้นะ แต่ตอนนี้มันงงๆ” อ้วนพูดพลาจกเกาหัวแกรกๆ แล้วถาม
ด้วยน้ำเสียงไม่มั่นใจว่า “ถอนตัวยังทันมั๊ยนี้
“ห้ามถอนตัวเด็ดขาดนะ เสียศักดิ์ศรี” นิดน้อยพูดพร้อมทำหน้าขึงขัง แต่เก่ง โจ้ และแวน
หน้าตาขึงขังยิ่งกว่า

The next day when Uan arrives at school, his friends are sitting and talking on the terrace in front of the classroom as usual.

“Hey Uan, it’s time for an intensive review.” Ruangkaow’s head protrudes from Nidnoi’s backpack.

“Good! So what are the main languages used in Malaysia?” Keng asks first.

“Uh... the language... uh... I can’t remember,” says Uan in a trembling voice.

“You said you studied late into the night. How come you can’t answer such an easy question?” demands Joe.

“When I just finished reading I remembered it, but now I’m confused,” says Uan, scratching his head. He asks hesitantly,
“Is it still possible for me to withdraw from the competition?”

“No, you shouldn’t. You’ll lose face,” says Nidnoi with a serious expression. Keng, Joe and Waen look even more serious.

“เอาน่า ใจเย็นๆ นะทุกคน ถ้าอ้วนยังจำไม่ได้ ก็ทบทวนอีกจนกว่าอ้วนจะจำได้ดีกว่า” รวงข้าวพูดขึ้น และเริ่มร่ายยาว “มาเลเซียใช้ภาษามลายูเป็นหลัก และยังใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ในการติดต่อธุรกิจด้วย”

อ้วนพยักหน้าแล้วพิมพ์ตาม

“มีประชากรประมาณ 29 ล้านคน เชื้อชาติหลัก คือมลายู รองลงมาคือ จีน อินเดีย และชนพื้นเมือง นับถือศาสนาอิสลาม ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์” นิดน้อยพูดอย่างมั่นใจมาก

“Well, calm down everyone. If Uan can't remember the facts, we'll help him over and over until he remembers them,” says Ruangkaow.

Ruangkaow begins to explain, “The main language of Malaysia is Malay, while English and Chinese are often used in business.”

Uan nods and repeats.

“Malaysia has a population of around 29 million. The majority is Malay; the rest are mainly Chinese, Indian and indigenous. The primary religions are Islam, Buddhism and Christianity,” Nidnoi speaks assertively.

“มาเลเซียมีหลายชนชาติอยู่รวมกัน จึงทำให้ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของที่นี่มีความหลากหลาย มีทั้งวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมของชนแต่ละกลุ่ม และการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม เข้าใจมั๊ยอ้วน” แวนพูด

“มีเทศกาล ‘ฮารีรายอ อิดิลฟิตรี’ จัดหลังเดือน เราะมะฎอน เพื่อเยี่ยมเยียนและต้อนรับญาติพี่น้อง เทศกาล ‘ทาเดา คาอามาตัน’ เป็นพิธีกรรมตามความเชื่อ ในการทำการเกษตรของรัฐบาล” ทุกคนหันไปทางที่มา ของเสียง ก็พบว่า นายโองศ์คู่แข่งชั้นจากห้องเอ กำลังยืนพูด อยู่คนเดียว

“ฮ่า ฮ่า ถอนตัวตอนนี้ก็ยังทันนะนายอ้วน”
โองศ์เยาะเย้ย

“Malaysia is a country of people belonging to various ethnicities. It has great diversity in the arts, culture and traditions. Malaysia has the culture and traditions of each of its ethnic groups, as well as a combined mixture of these cultures together. Now do you understand, Uan?” asks Waen.

“The *Hari Raya Eid-ul-Fitr* Festival is held after Ramadan to spend time with family and relatives. The *Tadau Kaamatan* Festival is a ritual performed to celebrate agriculture in Sabah State.” Everyone’s head turns to the source of the voice and sees that Ong, a competitor from Classroom A, is the one explaining this.

“Ha ha. It’s not too late to withdraw from the competition, Uan,” Ong mocks.

อ้วนมองหน้า แล้วพูดสวนไปว่า “ชุดประจำชาติ สำหรับผู้หญิงสวมเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อยาว ถึงเข่า เรียกว่า ‘บาจูกูรุง’ แล้วสวมทับด้วยเสื้อคลุมลายดอกไม้ ‘เคบายา’ อีกที นุ่งโจรงสีสันทดลาย สวยงามเข้ากันเข้ากัน”

“ส่วนผู้ชายจะสวมเสื้อแขนยาว คอปิดติดกระดุมถึงคอ กับกางเกงขาวาวสีเดียวกัน เรียกว่า ‘บาจูเมลายู’ มีผ้าคาดทับเอว แล้วสวมหมวก ‘ซอเกาะ’ แบบมุสลิมโง่งม เรื่องง่ายๆ แค่นี้ใครๆ ก็รู้ ฮ่า ฮ่า” อ้วนพูดจบ ทำเอาเพื่อนๆ ทุกคนอึ้ง ส่วนนายโง่งมห้องเอเดินหน้าคร่ำกลับไป

“อ้วน นายก็รู้นี่นา” แวนพูดขึ้น อ้วนยิ้มแหยๆ แล้วพูดว่า “ทำไมฉันจำได้ก็ไม่รู้สิ”

Uan glares back at him. “For the national costume, women wear a knee-length shirt with long sleeves called a *baju kurung*. The shirt is worn with a lace blouse called a *kebaya* and a colourful patterned sarong.”

“The men wear a long-sleeved shirt with a raised stiff collar and buttons and trousers in matching colours called a *baju melayu*. They also wear cloth strapped over the hip like a skirt and Muslim headwear called a *songkok*. It’s a piece of cake, everyone knows this,” Uan finishes his sentence with a laugh, leaving his friends speechless. Ong from Classroom A scowls and walks away.

“Uan, you know this!” says Waen.

Uan smiles wryly. “I don’t know why I can remember it now.”

ถึงวันอาทิตย์ เด็กๆ ไปรวมตัวกันที่บ้านของนิดหน่อย เพื่อเตรียมงาน และช่วยอ้วน ทุกคนช่วยกันซัก ช่วยกันถาม รวบรวมตัวเองก็อธิบายให้ความรู้ แต่ไม่ว่าจะทำอย่างไร อ้วนก็ยังคงตอบคำถามแบบอ้ำๆ อึ้งๆ ไม่เป็นท่า

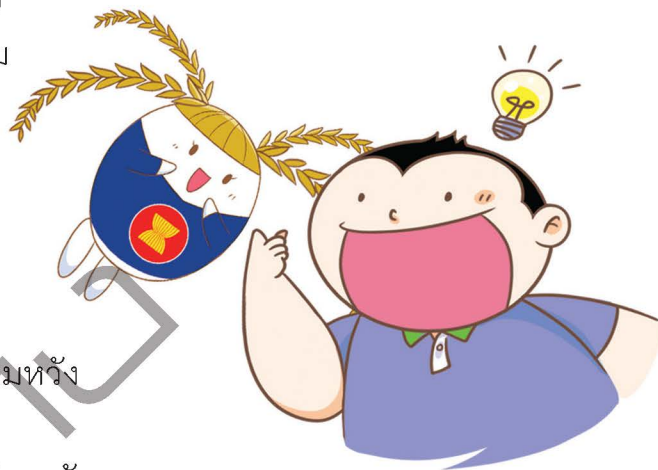
“พรุ่งนี้จะแข่งขันรอบแรกแล้วนะ อ้วนยังจำไม่ได้ อย่างนี้ มีหวังแพ้แน่ๆ” นิดหน่อยพูดอย่างกังวล เพื่อนๆ ทุกคนแสดงท่าทางเห็นด้วย ส่วนอ้วนนั่งทำหน้าละห้อย

“อ้อ คิดออกแล้ว” จู่ๆ อ้วนก็พูดขึ้นด้วยน้ำเสียงมีความหวัง

“ทำยังไงล่ะ” รวงข้าวถาม

“ก็นายไงล่ะ รวงข้าว ช่วยฉันได้แน่ๆ” อ้วนพูดอย่างมีเลศนัย

“ฉันก็ช่วยอยู่นี่ไง” รวงข้าวพูด

On Sunday, the children gather at Nidnoi's house to prepare for the show and to help Uan with whatever he might still need. They throw questions at Uan while Ruangkaow helps provide the proper explanations. Though he tries his best, Uan still struggles with the answers.

“Tomorrow is the first round of the competition. If you can't remember all this, you'll lose, Uan,” says Nidnoi, her expression full of anxiety. The others agree with her.

Uan slumps in his chair.

“Oh, I have a great idea!” Uan suddenly says in a voice full of hope and excitement.

“What is it?” asks Ruangkaow.

“It's you, Ruangkaow. You can help me,” Uan says slyly.

“I'm helping you right now,” says Ruangkaow.

“ไม่ใช่อย่างนี้ ทุกคนฟังให้ดีๆ ความคิดนี้บรรเจิดสุดๆ คือว่า รวงข้าวน่าจะ...แปลงร่างให้เล็กๆ แล้วแอบอยู่ในกระเป๋าเสื้อของฉัน คอยกระซิบบอกฉันตอนที่ฉันแข่ง แค่นี้ชัยชนะก็อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมแล้ว เย้” พุดจบอ้วนก็ยิ้มร่า ภาคภูมิใจในตัวเองเหลือเกิน

“โห... คิดได้ยังไงนะอ้วน วิธีซี้โกงอย่างนี้ ฉันไม่สนับสนุนด้วยหรอก” นิดน้อยไวยวายเสียงดังส่วนเก่ง โจ้ และแว่น พากันเบือนหน้าหนี

“แต่ฉันเห็นด้วย” รวงข้าวพุดขึ้นมาดังลั่น อ้วนหัวเราะร่าอย่างผู้ชนะ “พรงนี้ฉันรอดตัวแล้ว” ในขณะที่ทุกๆ คนรู้สึกผิดหวัง

“I don't mean that. Everyone, listen to me. I've got a good idea. Ruangkaow can transform himself to be tiny enough to fit into my shirt pocket and whisper the answers to me while I'm competing. Then it won't be so hard to win!” Uan smiles proudly.

“How could you think of such a thing?
It's cheating! I don't agree with it,”
Nidnoi protests. Keng, Joe and Waen turn their faces away.

“But I agree,” Ruangkaow insists.
Uan cheers as if he's won.
“I'll survive tomorrow!”

His friends, though, are very disappointed.

วันแข่งขัน รวงข้าวมาหาอ้วนแต่เช้า ยื่นข้อเสนอ
ให้อ้วนทบทวนความรู้ก่อน จึงจะยอมไปด้วย

“เออละ ประเทศสุดท้ายแล้ว สิงคโปร์”
เสียงรวงข้าวพูดให้กำลังใจอ้วน

“สิงคโปร์มีประชากรประมาณ 5.3 ล้านคน แต่
เพราะเป็นประเทศที่มีขนาดเล็ก ประชากรจึงหนาแน่น
มากที่สุดเป็นอันดับสองของโลก และมีหลายเชื้อชาติ
ส่วนใหญ่เป็นชาวจีน รองลงมาเป็นชาวมาเลย์ และ
ชาวอินเดีย ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม
ศาสนาคริสต์ และศาสนาฮินดู ภาษาหลักคือ มลายู
อังกฤษ จีนกลาง และทมิฬ”

On the competition day, Ruangkaow comes to see Uan early in the morning and suggests that they first review everything he's learned. Then they'll go on to the competition.

“Well, the final country, Singapore,” Ruangkaow encourages.

“Singapore has a population of about 5.3 million. Because the country is rather small, it's the second most densely populated country in the world. It has people of diverse ethnicities living together. The majority of the population is Chinese, and the rest are mainly Malay and Indian. The main religions are Buddhism, Islam, Christianity and Hinduism. The main languages used are Malay, English, Mandarin and Tamil.”

“เก่งมาก อ้วน” รวงข้าวชื่นชม

“และเพราะหลากหลายเชื้อชาติหลายศาสนา จึงมีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายตามไปด้วย และเทศกาลที่สำคัญๆ เช่น เทศกาลตรุษจีน ของชาวจีน เทศกาลกู๊ด ฟรายเดย์ ของคริสตศาสนิกชน เทศกาลฮารี รายา บัวซา ของชาวมุสลิม เทศกาลทีปวาลี ของชาวอินเดีย ยังไงล่ะ

ส่วนการแต่งกาย ผู้หญิงสวมเสื้อและผ้าถุงพิมพ์ลายสีสดใส ผู้ชายสวมสูทสากล และยังมีการแต่งกายตามแต่ละเชื้อชาติอีกด้วย” พุดจบบ้วนก็ทำท่าหอบ

“เ้ย นายพร้อมแล้ว ไปกันเถอะ” รวงข้าวบอกอย่างร่าเริง

“Excellent, Uan!” Ruangkaow says with admiration.

“Due to the big range of ethnicities and religions, the arts and cultures are also diverse. The important festivals are Chinese New Year for the Chinese, Good Friday for the Christians, *Hari Raya Puasa* for the Muslims and *Deepavali* for the Indians. As for the costumes, the women wear a blouse and colourfully printed tube skirt. The men wear a suit. And some people wear their ethnic costumes.”

Uan finishes and gasps for breath.

“Excellent! You’re ready,” Ruangkaow says with excitement.

เมื่อถึงเวลาแข่งขัน ทั้งนิดน้อย แวน โจ้ และเก่ง ไม่มีใครไปเชียร์อ้วนเลยสักคนเดียว มีแต่เพียงรวงข้าวที่อยู่ในกระเป๋าเสื้อของอ้วนเท่านั้น

ตั้งแต่เริ่มการแข่งขัน ทั้งอ้วนและโองต่างก็ทำคะแนนคู่ต่อสู้ ผลิตกันนำผลิตกันตามมาตลอดเพื่อนๆ มาเชียร์โองกันมากมาย แต่อ้วนก็คงพยายามอย่างเต็มที่

“เอาละครับ คณะกรรมการรวมคะแนนแล้ว ผู้ชนะที่จะได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งชิงแชมป์ ‘สุดยอดหนูน้อยอาเซียน’ กับโรงเรียนประถมศึกษาอื่นๆ อีก 20 โรงเรียน ก็คือนายอ้วนจากห้องซีครับ ทุกคนปรบมือให้เพื่อนหน่อย”

ท่ามกลางเสียงปรบมือยินดี อ้วนยังคงยืนนิ่งงันด้วยความงงงวยในชัยชนะครั้งนี้ ส่วนนายโองห้องเอเสียใจ ยืนไหล่ห่อคอดกอยู่ข้างๆ กัน

At the competition, Nidnoi, Waen, Joe and Keng don't come to support Uan. Only Ruangkaow is there in Uan's shirt pocket. During the competition, Uan and Ong get similar scores. Sometimes Uan gets more points, other times Ong does.

More friends are there supporting Ong, but Uan still tries his best.

“Well, the committee has finished counting the scores. The winner, who will represent our school and participate in the ASEAN Junior Champion competition with 20 other schools, is ... Uan from Classroom C! Everyone please give him a big round of applause.”

While everyone is clapping, Uan stands still, puzzled by his victory. Ong from Classroom A stands dejectedly beside him.

© บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด
สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
มิฉะนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data
ศิริเพ็ญ ชัยสนธิ
มหัศจรรย์อาเซียน-- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2566.
48 หน้า. -- (นิทานแสนสนุก).
1. นิทาน. I. บุณทริกา ทับเกตุ, วัลลวดี ต้นฤดี ผู้แปล.
I. อริสา นุรักษ์เชย, ผู้วาดภาพประกอบ. III. ชื่อเรื่อง.
398.2
ISBN 978-616-510-563-7

ราคา 56 บาท

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด

222 บูษราคัมเทอเรส ถนนพหลโยธินซอย 2 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม. 10170
โทร. 0 2448 0312, 0 2448 0658-9 โทรสาร 0 2448 0393 www.praphansarn.com

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เตชะธาดา

คณะกรรมการบริหาร : พิสุทธิ เลิศวิไล, ทพ.อดิเรก ศรีวัฒนาวงษา,

ศักดิ์ชัย จิราธิวัฒน์, อาทร เตชะธาดา

กรรมการผู้จัดการ : อาทร เตชะธาดา

บรรณาธิการเล่ม : พรทิพย์ บุญมงคล

เขียนเรื่อง : ศิริเพ็ญ ชัยสนธิ วาดภาพ : อริสา นุรักษ์เชย พิสูจน์อักษร : กุ๊กไก่, แดงโม
แปลเป็นภาษาอังกฤษ : บุณทริกา ทับเกตุ, วัลลวดี ต้นฤดี ตรวจสอบภาษาอังกฤษ : Ezra Kyrrill Erker

www.praphansarn.com

สนับสนุนเว็บไซต์โดย

Bangkok Bank

ธนาคารกรุงเทพ

